

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

UZVP.ARJ.br.28/2024

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojše Boričića, kao predsednika veća, Ragip Namani i Zenel Leku, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujar Balaj, kao zapisničara, u upravnoj stvari po tužbi tužioca „T.“ sh.p.k iz G., protiv tuženika Poreske administracije Kosova, u predmetu poništaja odluke tuženika br.494/2023 od 06.12.2023 godine, odlučujući po zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnetog protiv rešenja Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.424/24 od 20.02.2024 godine, na sednici veća održanoj dana 19.03.2024 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke tužioca „T.“ sh.p.k, podnet protiv rešenja Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.424/24 od 20.02.2024 godine.

Obrazloženje

Osporenim rešenjem Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.424/24 od 20.02.2024 godine, usvojena je kao osnovana žalba tuženika Poreske administracije Kosova i preinačeno je rešenje Privrednog suda-prvostepenog veća-fiskalne divizije KF.br.698/2023 od 30.01.2024 godine tako što je odbijen zahtev tužioca-predlagача „T.“ sh.p.k, za odlaganje izvršenja odluke tuženika Poreske administracije Kosova br.494/2023 od 06.12.2023 godine.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost rešenja Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.424/24 od 20.02.2024 godine. Navodi da je osporeno rešenje doneto usled povrede odredaba postupka i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se zahtev usvoji i da se osporeno rešenje Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.424/24 od 20.02.2024 godine ukine te da se ostavi na snazi rešenje Privrednog suda-prvostepenog veća-fiskalne divizije KF.br.698/2023 od 30.01.2024 godine.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporenog rešenja, navoda iz zahteva tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenim rešenjem Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.424/24 od 20.02.2024 godine, usvojena kao osnovana žalba tuženika Poreske administracije Kosova i preinačeno je rešenje Privrednog suda-prvostepenog veća-fiskalne divizije KF.br.698/2023 od 30.01.2024 godine tako što je odbijen zahtev tužioca-predlagača „T.“ sh.p.k, za odlaganje izvršenja odluke tuženika Poreske administracije Kosova br.494/2023 od 06.12.2023 godine, do donošenja presude prvostepenog suda po tužbi tužioca.

U obrazloženju presude prvostepenog suda se, između ostalog navodi „da u konkretnom slučaju postoji realan rizik da neodlaganjem izvršenja ove odluke, tužilac bi mogao da pretrpi nepopravljivu štetu, u slučaju prinudne naplate poreskog duga od strane tužene. Sud je utvrdio da je iz potvrde ARBK od 19.02.2019 godine predlagač vlasnik i drugog subjekta M. doo, te da protiv tog subjekta prema sporazumu o plaćanju poreskih dugova na rate postoje mesečne obaveze prema samoj tuženoj, zatim prema platnom spisku predlagač ima do 47 aktivnih radnika upisanih i prijavljenih u PUK, prema kojima ima mesečne obaveze za plate, penzijske doprinose, prema ugovoru o radu predlagač ima 7 aktivnih poslova iz preuzetih obaveza javne nabavke, te obaveze novčane isplate dobavljačima i prema samoj tuženoj, prema sporazumu o prekoračenju za poslovanja (biznise) sud je utvrdio da je isto dozvoljeno, a za koji sporazum je ostavljen zalog koji uključuje nepokretnost, tj. njihova finansijska sredstva. Takođe, podneskom od 29.01.2024 godine, predlagač je kao dokaz priložio istoriju žiro računa sa kojeg se potvrđuje da predlagač posluje sa negativnim bilansom/stanjem. U ovoj situaciji, sud ocenjuje da bi izvršenje upravnog akta tužene br. 494/2023 od 06.12.2023 godine neminovno nanela nepopravljivu štetu tužiocu, dok odlaganje izvršenja osporenog rešenja nije protivno javnom interesu. Sud odluku zasniva na član 22, ZUS.“. U obrazloženju presude drugostepenog suda se, između ostalog navodi „drugostepeno odeljenje polazeći od ovog stanja stvari ceni da zaključak i stav prvostepenog suda za sada se ne može uzeti kao osnovan i pravilan, obzirom da je napadnuto rešenje zahvaćeno povredom odredaba parničnog postupka iz člana 181, st. 11 vezano sa čl. 182, st. 2 tačka n) ZPP, koja zapravo čini razlog za preinačenje ovog rešenja. Veće Privrednog suda-drugostepeno odeljenje nakon proučavanja i pažljivog razmatranja dokaza koji se nalaze u spisima predmeta u odnosu na žalbene navode i odgovora na žalbu, zaključio da je žalba tužene PUK, osnovana, iz razloga što napadnuto rešenje sadrži nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, odnosno u obrazloženju rešenja nisu dovoljno navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Ovo zbog činjenice da iako je tužilac priložio bankovni račun kao dokaz, on nije uspeo da dokaže svoje realno stanje u pogledu bankovnih računa. Za sud u ovoj fazi postupka nije jasno da li tužilac-predlagač ima samo jedan bankovni račun i da stanje na dostavljenom računu predstavlja jedini račun prihoda. Ovakav navod se ne može podržati sve dok tužilac ne dostavi sudu konačni bilans prema godišnjem revizorskom izveštaju.“.

Članom 22, stavom 2 Zakona o Upravnim Sporovima propisano je da po zahtevu tužioca, organ čiji se akt izvršava, odnosno organ nadležan za izvršavanje, može da odloži izvršenje do konačnog sudskog rešenja ako rešenje nanosi štetu tužiocu koja bi se teško mogla popraviti a odlaganje nije protivno javnom interesu, niti bi se odlaganjem nanela nenadoknativa šteta protivnoj strani, odnosno zainteresovanom licu. Članom 22, stavom 6 navedenog Zakona, propisano je da tuzioc može tražiti i od suda odlaganje izvršenja osporenog akta sve do donošenja sudskog rešenja, a shodno stavu 2 ovog člana.

Imajući u vidu napred navedene odredbe Zakona o Upravnim Sporovima, ovaj sud je našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je usvojio kao osnovanu žalbu tuženika Poreske administracije Kosova i preinačio rešenje Privrednog suda-prvostepenog veća-fiskalne divizije KF.br.698/2023 od 30.01.2024 godine tako što je odbio zahtev tužioca-predlagača „T.“

sh.p.k, za odlaganje izvršenja odluke tuženika Poreske administracije Kosova br.494/2023 od 06.12.2023 godine, do donošenja presude prvostepenog suda po tužbi tužioca.

Naime, po mišljenju ovog suda, drugostepeni sud je pravilno postupio kada na osnovu dokaza u spisima predmeta utvrdio da ne postoji pravna osnova za usvajanje zahteva za odlaganje izvršenja osporene odluke tuženika Poreske administracije Kosova br.494/2023 od 06.12.2023 godine, zbog činjenice da u konkretnom slučaju ne postoje dokazi da su na kumulativan način ispunjeni uslovi za odlaganje izvršenja upravnog akta, a koji bi opravdali odlaganje gore navedene odluke, pozivajući se na zakonske odredbe iz člana 22 stav 2 Upravnim Sporovima. Ovaj sud smatra da i pored činjenice da tužioc posluje sa značajnim brojem radnika i ima obaveze iz preuzetih ugovora o javnim nabavkama, iste ne treba samo ocenjivati kao obaveze (zaduženja) i finansijska plaćanja već i kao izvor prihoda. Dakle, za dokazivanje stvarnog stanja i kapacitet plaćanja obaveza koje su predmet razmatranja, sud se ne može zadovoljiti bankovnim računom kao jedinim stvarnim dokazom tužioca. Tako nešto, posebno, mora biti potkrepljeno bilansom stanja, odnosno godišnjim izveštajima kako bi se dokazala stvarna platežna sposobnost tužioca. U ovakvom stanju predmeta, u pogledu mogućnosti nanošenja nepopravljive štete tužiocu u slučaju izvršenja osporene odluke od strane tuženog, sud nije uspeo da ispita njegovo stvarno stanje u vezi sa nemogućnošću plaćanja poreskih dažbina.

Polazeći od iznetog, Vrhovni sud je našao da je drugostepeni sud u ovoj upravno-pravnoj stvari pravilno primenio odredbe administrativnog postupka, te da su navodi u zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporeno rešenje drugostepenog suda je jasno i razumljivo. U obrazloženju osporenog rešenja je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužioca.

Sa svega iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 a u vezi sa članom 22 stav 2 i 6 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 19.03.2024, UZVP.ARJ.br.28/2024

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić